

Подиграныя селенинъ.

Господинъ Нѣголь былъ стопанинъ на ливады и нивія, които былъ далъ одному селенину съ такъвзи стговоръ: селенина, Цою на име, да работи земята му и да пребира за себе си плода ѝ; а нему отъ урѣчено на урѣчено време по еди-колко пары да плаща. Той, Г. Нѣголь, былъ са затворилъ една сутрина въ ходайката си и бързалъ да допише писмата си за пощата, когато единъ ратай дошелъ да му обади, че тѣхныя чичо Цою го чака на пѣтнитѣ врата и иска нешто да му каже. Той заповѣдалъ да изведѣтъ селенина въ пруста и да го помолятъ да почака до дѣ си свърши писмата.

Здравко, Витанчо и Милка (Г. Нѣголовитѣ дѣца тѣй са казвали) въ пруста са случили, когато ввели чича Цоня тамъ. Той имъ са поклонилъ на влѣзване и гы попыталъ какъ сѣ, живичко, здравичко ли сѣ; но и отъ покланеніето му и отъ питаніето му лесно са познаваше, че не е ходилъ много години на школе и че не е живѣлъ мѣжду изтѣнчени граждане. Двѣтѣ